

**Запорізька міська громадська
організація «Істина»**

**МАТЕРІАЛИ МІЖНАРОДНОЇ
НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ**

**«СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ
В ЮРИДИЧНІЙ НАУЦІ
УКРАЇНИ ТА ЗАРУБІЖНИХ КРАЇН»**

27–28 вересня 2019 р.

м. Запоріжжя

УДК 34(477+100)(063)
С91

- С91 **Сучасні тенденції в юридичній науці України та зарубіжних країн:** Матеріали міжнародної науково-практичної конференції, м. Запоріжжя, 27–28 вересня 2019 року. – Запоріжжя : Запорізька міська громадська організація «Істина», 2019. – 108 с.

У матеріалах представлено стислий виклад доповідей і повідомлень, поданих на міжнародну науково-практичну конференцію «Сучасні тенденції в юридичній науці України та зарубіжних країн», яка була організована Запорізькою міською громадською організацією «Істина» 27–28 вересня 2019 року в м. Запоріжжі.

УДК 34(477+100)(063)

ОЗНАКИ ТА КВАЛІФІКАЦІЯ КОРУПЦІЙНИХ ПРАВОПОРУШЕНЬ Самойлович А. А.....	79
ВИТРАТИ НА НАВЧАННЯ ТА БОЙОВУ ПІДГОТОВКУ ОСОБОВОГО СКЛАДУ ЗБРОЙНИХ СИЛ УКРАЇНИ ЯК ОСОБЛИВИЙ ВИД ВИТРАТ БЮДЖЕТУ НА НАЦІОНАЛЬНУ ОБОРОНУ Самсін Р. І.....	83
ВЗАЄМОДІЯ МІЖ СУБ'ЄКТАМИ ФІНАНСОВОЇ БЕЗПЕКИ: СТАН, ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ Томчук О. В.....	85
АДМІНІСТРАТИВНА ПРОЦЕДУРА У ДІЯЛЬНОСТІ КОЛЕГІАЛЬНИХ СУБ'ЄКТІВ ПУБЛІЧНОЇ АДМІНІСТРАЦІЇ В ЗАРУБІЖНИХ КРАЇНАХ Цвіркун Ю. І.	88
ОЗНАКИ ПРАВОПОРУШЕНЬ, ПОВ'ЯЗАНИХ З КОРУПЦІЄЮ, ТА ЇХ ВІДМЕЖУВАННЯ ВІД КОРУПЦІЙНИХ ПРАВОПОРУШЕНЬ Чорна О. С.....	93
НАПРЯМ 7. КРИМІНАЛЬНЕ ПРАВО, КРИМІНАЛЬНО-ВИКОНАВЧЕ ПРАВО, КРИМІНОЛОГІЯ	
ЩОДО ПОВАГИ ДО СВОБОДИ ТА ОСОБИСТОЇ НЕДОТОРКАНОСТІ ЗАСУДЖЕНИХ Гальцова О. В.	97
ВПЛИВ ГРОМАДСЬКОСТІ НА ПРОЦЕС РЕСОЦІАЛІЗАЦІЇ ЗАСУДЖЕНИХ Кутєпов М. Ю.	100
НАПРЯМ 8. КРИМІНАЛЬНИЙ ПРОЦЕС, КРИМІНАЛІСТИКА	
АЛЬТЕРНАТИВНІ МОДЕЛІ РОЗВ'ЯЗАННЯ КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВОГО КОНФЛІКТУ У КРАЇНАХ АНГЛОСАКСОНСЬКОГО ПРАВА Сімонцева Л. О.	104

Список літератури:

1. Україна займає 5 місце по кількості загиблих в ДТП. Основна причина – недотримання водіями правил дорожнього руху. URL: http://ukravtodor.gov.ua/press/news/ukraina_zaimaie_5_mistse_po_kilkosti_zahyblykh_v_dtp_osnovna_prychyna_nedotrymannia_vodiiamy_pravyl_dorozhnoh_o_rukhu.html.
2. К вопросу о критериях профессионально-психологического отбора водителей. URL : <https://cyberleninka.ru/article/n/k-voprosu-o-kriteriyah-professionalno-psihologicheskogo-otbora-voditeley>.
3. Лобанов Е.М. Проектирование дорог и организация движения с учетом психофизиологии. URL : <http://www.twirpx.com/file/1301190/>
4. Нерсисян Л.С., Конопкин О.А. Инженерная психология и проблема надежности машиниста. URL: <http://www.libex.ru/detail/book831167.html>.
5. Как избавиться от пробок на дороге? URL: <http://www.1gai.ru/publ/512991-kak-izbavitsya-ot-probok-na-doroge.html>.

ОЗНАКИ ТА КВАЛІФІКАЦІЯ КОРУПЦІЙНИХ ПРАВОПОРУШЕНЬ

САМОЙЛОВИЧ А. А.

старший викладач кафедри публічно-правових дисциплін

Білоцерківський національний аграрний університет

м. Біла Церква, Київська область, Україна

Загальновідомо, що у розгляді проблем кваліфікації адміністративних правопорушень величезне значення має розуміння складу адміністративного правопорушення в цілому так і окремих його елементів.

Відповідно до статті 9 Кодексу України про адміністративні правопорушення, адміністративним правопорушенням (проступком) визнається протиправна, винна (умисна або необережна) дія чи бездіяльність, яка посягає на громадський порядок, власність, права і свободи громадян, на встановлений порядок управління і за яку законом передбачено адміністративну відповідальність [4].

Адміністративне правопорушення характеризується наявністю таких ознак як: суспільна шкода, протиправність, винність, караність. Суспільна шкода створює загрозу об'єктам адміністративно-правової охорони, визначених у статті 9 КупАП. Протиправність адміністративного правопорушення (проступку) це конкретне діяння (дія чи бездіяльність),

передбачене адміністративно-правовими законодавством, що спричинює шкоду інтересам, які охороняються правом. Винність це психічне ставлення особи до скоєного адміністративного правопорушення (проступку). Адміністративно-правова караність, це передбачені адміністративно-деліктні норми, які визначають вид та міру адміністративного стягнення за порушення адміністративного законодавства.

Від правильної кваліфікації будь-яких адміністративних правопорушень залежить стан законності у державі. В повсякденній практиці правоохоронних органів виникає чимало проблем з кваліфікацією адміністративних правопорушень, де до проблемних питань можна віднести: 1) доволі низький рівень знань чинного законодавства суб'єктами правозастосування (наприклад, співробітники Національної поліції мають нетривалу практику застосування адміністративно-деліктного законодавства і часто поверхові знання юридичних норм, що призводить до помилок у кваліфікації адміністративних правопорушень або непритягнення до відповідальності винуватих осіб); 2) відсутність єдиної правової позиції щодо тлумачення окремих складів адміністративних правопорушень (на відміну від практики судового розгляду кримінальних справ, яка напрацьовується Верховним Судом України, практика судового розгляду справ про адміністративні правопорушення судами першої інстанції не набуває сталого характеру і не може отримати єдиної правової позиції (правового висновку) найвищої судової інстанції); 2) помилки щодо суб'єкта чи об'єкта адміністративного правопорушення (наприклад, за ст. 172⁹⁻¹ КУпАП до адміністративної відповідальності притягується не головний тренер чи капітан команди футбольного клубу, у відповідності до ч. 2 ст. 6 Закону України «Про запобігання впливу корупційних правопорушень на результати офіційних спортивних змагань», а притягується родич чи знайомий цих осіб); 3) недостатній рівень доктринальної бази для створення якісних науково-практичних коментарів, методичних матеріалів, які використовуються в процесі кваліфікації адміністративних правопорушень (більшість коментарів дуже швидко втрачають свою актуальність через численні та постійні зміни до адміністративно-деліктного законодавства) [2, с. 103].

Корупційні адміністративні правопорушення знайшли своє відображення у главі 13-А КУпАП.

Структура складу адміністративних правопорушення залишається незмінною та складається з: об'єкта, об'єктивної сторони, суб'єктивної сторони, суб'єкта.

Об'єкт має велике теоретико-правове значення, оскільки від його чіткого і точного визначення залежить точне встановлення ознак конкретного

правопорушення, обумовлення його місця в Особливій частині КУпАП, а також практичне значення – для з'ясування характеру і ступеня шкідливості посягання, його правильної кваліфікації, відмежування від інших протиправних дій. Про це суб'єктам правозастосування треба пам'ятати. Проте не є виключенням і теоретики, які взагалі іноді не приділяють уваги цьому важливому питанню, хоча з теоретичної точки зору визначення об'єкту корупційних правопорушень не однозначне [1, с. 2].

Об'єктом корупційного правопорушення є коло суспільних відносин, які регулюють нормальний порядок службових відносин представників органів виконавчої влади та місцевого самоврядування різних рівнів між собою та відносин між громадянами, які звертаються до вказаних осіб для здійснення необхідних адміністративних процедур.

Об'єктивна сторона складу полягає у зовнішньому вираженні діяння (дія чи бездія). Діяння є невід'ємною та головною ознакою об'єктивної сторони правопорушення. Воно має місце у всіх без винятку складах правопорушення, незалежно від їх виду. На відміну від кримінального права, в теорії адміністративного права шкідливі наслідки та причинний зв'язок між діянням і цими наслідками, на думку багатьох науковців, є факультативними ознаками об'єктивної сторони складу правопорушення. Це пояснюється тим, що більшість адміністративних проступків не тягнуть за собою ніяких матеріальних негативних наслідків, а являють собою скоріше порушення певних встановлених законом правил, або невиконання та неналежне виконання покладених на особу обов'язків [3, с. 220].

Так, розглянувши диспозиції статей глави 13-А КУпАП вбачаємо, що передбачені цією главою диспозиції статей за конструкцією складу правопорушення є формальними, тобто не передбачається жодних наслідків скоєння протиправного діяння.

Суб'єктивна сторона корупційних протиправних діянь передбачає наявність у винної особи лише прямого умислу, тобто винна особа усвідомлювала протиправний характер своєї дії чи бездіяльності, передбачала її шкідливі наслідки і бажала настання цих наслідків. Оскільки предметом корупційних правопорушень є отримання матеріальних та інших благ, то ціллю таких правопорушень є користь.

Суб'єкти корупційних правопорушень визначені у ст. 3 Закону України «Про запобігання корупції».

Визначальним у правильному встановленні суб'єкта корупційних правопорушень повинно бути визначення обсягу функцій (обов'язків) відповідного працівника. Наприклад, працівники патронатних служб та працівники державних органів, які виконують функції з обслуговування,

можуть належати до посадових та службових осіб за умови відповідності зазначеним вище характеристикам. Так, радники чи помічники керівників державних органів можуть здійснювати консультативно-дорадчі функції (підготовка матеріалів та документів, аналіз кореспонденції, підготовка проектів доручень чи рішень, надання фахових консультацій чи роз'яснень тощо); керівник, заступник керівника патронатної служби, керівник структурного підрозділу в патронатній службі може здійснювати організаційно-розпорядчі функції (здійснення керівництва діяльністю служби чи підрозділу, розподіл обов'язків між працівниками, контроль їх роботи тощо) [5, с. 65].

Таким чином склад корупційного правопорушення це сукупність об'єктивних та суб'єктивних ознак на підставі яких встановлюється вина внаслідок протиправних дій суб'єктами антикорупційного законодавства України, метою яких є отримання неправомірних матеріальних благ.

Список літератури:

1. Васьковцов А.О. Кваліфікація корупційних правопорушень, як пов'язані із порушенням встановлених законом обмежень / А. О. Васьковцов. // Часопис Академії адвокатури України. – 2013. – № 3. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Chaau_2013_3_6.
2. Давиденко О. О. Теоретико-правові засади кваліфікації адміністративних правопорушень / О. О. Давиденко // Науковий вісник УжНУ. Серія «Право». – № 47. – Т. 2. – 2017. – С. 102-105
3. Кириленко В.Є. Поняття та склад адміністративних правопорушень: запрошення до дискусії / Кириленко В.Є. / Порівняльно-аналітичне право. – № 3-1/2013. – с. 219-221
4. Кодекс України про адміністративні правопорушення від 07.12.1984 № 8073-X / (Відомості Верховної Ради Української РСР (ВВР) 1984, додаток до № 51, ст.1122). URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/80731-10>
5. Луценко О.Є. Суб'єкти на яких поширюється дія Закону «Про запобігання корупції» / Луценко О.Є. / Право та інновації. – № 2 (18) 2017. – С. 63-68.

МАТЕРІАЛИ МІЖНАРОДНОЇ
НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ

«СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ В ЮРИДИЧНІЙ НАУЦІ
УКРАЇНИ ТА ЗАРУБІЖНИХ КРАЇН»

27–28 вересня 2019 р.

м. Запоріжжя

Видавець – Запорізька міська громадська організація «Істина»

вул. Лермонтова 19, м. Запоріжжя, 69005

Телефон: 095 440 91 76

Електронна адреса: istina.pravo@gmail.com

Сайт: www.istina-zp.org.ua

Підписано до друку 30.09.2019 р. Здано до друку 01.10.2019 р.

Формат 60x84/16. Папір офсетний. Цифровий друк. Ум.-друк. арк. 6,28.

Тираж 100 прим. Зам. № 0110-19.